Valk plasmas

Valk plasmas (P-Prot)

Põhja-Eesti regionaalhaigla laboratooriumi automaatliini labor

Telefonid 617 1027

Üldiseloomustus

Valgud on inimorganismi olulised funktsionaalsed ja struktuursed komponendid. Käesoleva meetodiga määratakse albumiini (vt P-Alb) ja globuliinide (peamiselt immuunglobuliinide – vt IgA, IgG ja IgM) summaarset kontsentratsiooni.

Näidustused

- Neeru-, maksa-, seedetrakti-, sidekoe- ja lümfoproliferatiivsete haiguste diagnoosimine ja haiguskulu jälgimine.

Referentsvahemik (3,4)

<15 p 51-80 g/L

15 p – 1 a 43-69 g/L

1 – 6 a 59-73 g/L

6 – 9 a 62-75 g/L

9 – 19 a 63-78 g/L

>19 a 60–80 g/L

Kliiniline tõlgendus

Kõrgenenud plasmakontsentratsioon viitab

- Dehüdratatsioonile
- immuunglobuliinide polü- või monoklonaalselt kõrgenenud produktsioonile (vt IgA, IgG ja IgM)

Vähenenud plasmakontsentratsioon viitab

- Vähenenud sünteesile (alatoitumus, malabsorbtsioon, ägedas faasis põletik, maksahaigus)
- Kiirenenud metabolismile (sepsis, trauma, hüpertüreoos, kasvajad)
- Suurenenud ümberpaigutusele veresoontevälisesse ruumi kapillaaride kõrgenenud läbilaskvuse tõttu
- Suurenenud kaotusele neerude (nefrootiline sündroom), seedetrakti (enteropaatiad) või naha põletuspindade kaudu
- Suuremahulisele verekaotusele

Proovi-/uuringumaterjal	Veeniveri/plasma
Proovianum	Geeliga LH katsuti
Uuringumaterjali säilivusaeg, -temperatuur jm transpordi tingimused	20...25°C 6 päeva 2...8 ^{0}C 1 kuu -15...-25°C 6 kuud

Segavad tegurid	Pikaaegne žguti pealhoidmine verevõtu ajal Waldenströmi makroglobulineemia (harva)
Teostamise sagedus	24 h
Mõõtemeetod	Spektrofotomeetria
HK kood	66100

Kasutatud kirjandus

1. Burtis CA, Ashwood ER, Bruns, DE. Tietz Textbook of Clinical Chemistry and Molecular Diagnostics. 5th ed. US: Elsevier Inc; 2012.

2. Mosby. Diagnostic and Laboratory Test Reference. 10 th ed. China: Elsevier Inc; 2011.

3. Reaktiivi infoleht, TP2, Cobas systems application, 2017-03, V 10.0.

4. CALIPER Pediatric Reference Database, cobas 6000;397-399. **https://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/10408363.2017.1379945?needAccess=true**

Koostas: Galina Zemtsovskaja, Kliinilise keemia ja hematoloogia osakonna vanemarst

Viimati uuendatud 18.11.2024